T. STAMA și V. STAMATE transmit din Havana

Echipa U.R.S.S. campioană mondială la sabie

Sabrerii români au obținut un onorabil loc V

Pentru a 4-a oară în cursul acestor campionate mondiale de scrimă, sportivii sovietici au urcat cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere. Echipa lor de sabie a dispus, destul de ușor, în finală de reprezentativa Poloniei cu 9—2 (Sidiak 5—2 cu Nowara și Grzegorek; Vinokurov 5—2 cu Kawecki, 5—3 cu Pawlowski, 5—4 cu Nowara; Nazlîmov 5—3 cu Grzegorek; Rakita 5—2 cu Grzegorek, 5—4 cu Majewski, 5—3 cu Nowara). Singurele victorii ale sabrerilor polonezi sînt opera lui J. Pawlowski (5—2 cu Sidiak și Nazlîmov).

În semifinale, echipa Uniunii Sovietice întrecuse formația Italiei cu 9—2, în timp ce trăgătorii polonezi au reușit să dispună cu 9—7 de reprezentativa Ungariei.

În meciul pentru locurile 5—6, echipa țării noastre a realizat o netă victorie (9—0) în fața selecționatei Japoniei. Este un rezultat remarcabil, ținînd seama de faptul că sabrerii români se aflau la prima lor prezență într-o competiție internațională de mare anvergură.

Proba individuală de spadă a furnizat o cascadă de surprize: G. Kulcsar (Ungaria), campion olimpic, G. Saccaro (Italia), cîștigător al medaliei de bronz la J.O., Jacques Brodin (Franța), cîștigătorul Cupei Monal-1969 au părăsit competiția în turul II, ca și reprezentanții țării noastre Pongrat, Istrate, Moldanschi și Marinescu (cel de-al cincilea, Sepeșiu, fiind eliminat chiar din primul tur).

De remarcat că, în primul tur, A. Pongrat a totalizat 4 victorii, clasîndu-se înaintea italianului Saccaro (3 v). Au mai evoluat onorabil în primul tur: Al. Istrate, N. Marinescu și St. Moldanschi (3 v). I. Sepeșiu, realizînd numai două victorii, a pierdut calificarea în turul următor.

În turul II al eliminărilor, Istrate avea să-l acompanieze pe campionul olimpic Kulcsar, iar Pongrat pe G. Saccaro în neașteptatul lor exil din zona luptei pentru medalii. N. Marinescu și St. Moldanschi au terminat pe ultimul loc în grupele lor, părăsind competiția.

Sferturile de finală ale probei s-au soldat cu următoarea situație în fiecare din cele patru grupe:

Grupa I: Nikancikov (U.R.S.S.) 5 v; Andrzejewski (Polonia) 3 v; Loetscher (Elveția) 2 v; Jeanne (Franța) 2 v; Fenyvesy (Ungaria) 2 v; Testoni (Italia) 1 v. **Grupa a II-a:** Kriss (U.R.S.S.) 4 v; von Essen (Suedia) 3 v; Nielaba (Polonia) 3 v; Muzio (Italia) 2 v; Kauter (Elveția) 1 v; Matwiejew (Polonia) 1 v. **Grupa a III-a:** Paramonov (U.R.S.S.) 4 v; Jacobson (Suedia) 3 v; J. P. Allemand (Franța) 3 v; Urlig (R.D.G.) 3 v; Gonsior (Polonia) 1 v; Trost (Austria) 0 v. **Grupa a IV-a:** Schmitt (Ungaria) 4 v; Ladegaillerie (Franța) 3 v; Bretholz (Elveția) 2 v; Valetov (U.R.S.S.) 2 v; Jonsson (Suedia) 2 v; Jay (Anglia) 2 v.

În semifinale s-au calificat: Nikancikov, Kriss, Paramonov (U.R.S.S.), Andrzejewski, Nielaba (Polonia), Loetscher, Bretholz (Elveția), von Essen, Jacobson (Suedia), J. P. Allemand, Ladegaillerie (Franța), P. Schmitt (Ungaria).

TURNEUL DE BOX DE LA BERLIN

ION MONEA ÎNVINS DE KNUT ANDERS (R.D.G.)

BERLIN, 10 (prin telefon). La Verner Seelenbiender Halle din Berlin continuă să se desfășoare marele turneu internațional de box, la care participă pugiliști de valoare din Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Danemarca, Anglia, Olanda, Polonia, Suedia, România, Ungaria, U.R.S.S. și R.D. Germană.

În prima gală, **Constantin Ciucă** l-a eliminat pe polonezul **Witek**, un tînăr de 18 ani, care a luptat cu multă ambiție. Primele două runduri au fost egale, însă în ultimul campionul european a forțat victoria, punctînd cu serii rapide la cap și plex. **Ciucă** a cîștigat cu 5—0, însă este departe de forma pe care a avut-o la campionatele europene. **Monea** s-a prezentat nepregătit, după părerea noastră, la acest turneu. El a fost întrecut de **K. Anders** (R.D.G.) cu 3—2. **Monea** a boxat economic, în prima repriză. În a doua, superioritatea sa a fost vizibilă, dar în ultimele 3 minute el a dat semne de oboseală, aruncîndu-se asupra adversarului, permițîndu-i acestuia să ia inițiativa și să puncteze clar cu citeva directe de dreapta. **Aurel Mihai** l-a eliminat pe sovieticul **Pobidake**, după 9 minute de luptă, în care i-a plasat acestuia zeci de contre de stînga la cap. Sovieticul a menținut ritmul în toate reprizele, înteținduși atacurile în rundurile II și III. Deseori a făcut-o, însă, periculos, cu capul înainte, fapt pentru care a și fost avertizat de arbitrul **Hertel** (R.D.G.).

Paul Dobrescu a întîlnit un adversar incomod: **Margadici** (Bulgaria), care s-a deplasat și a eschivat permanent. Boxerul nostru a plasat citeva directe de stînga la figură, însă, în general, tirul său n-a fost precis. Cu vitalitatea-i recunoscută, **Dobrescu** l-a obligat pe bulgar să bată în retragere. După ce a fost avertizat de două ori de arbitrul italian **De Salotis**, Margadici a fost descalificat, în urma unuia dintre atacurile sale cu capul, la care Dobrescu a ieșit cu arcada spartă. În reuniunea de joi seară, medaliatul cu bronz la C.E. de la București, **Richardson** (Anglia), l-a învins pe **Stanef** la puncte. Lupta a fost aprigă, s-au schimbat lovituri dure, englezul impresionînd printr-o mare vitalitate și o tehnică superioară. **Silberman** l-a întrecut pe Cerny (Cehoslovacia). În rundul III, el și-a trimis adversarul la podea. Acesta, după numărătoare, s-a ridicat, dar o nouă lovitură în ficat l-a pus k.o. **Anghel Iancu** a pierdut partida cu Limant (R.D.G.). Totuși, nu i se poate reproșa nimic, deoarece a luptat cu mult curaj.

În semifinale vor boxa **Ciucă, Dobrescu, Aurel Mihai** și **Silberman**. Acesta din urmă îl va întîlni pe cubanezul **Betancourt**.

R. POPESCU

Boxerii iranieni în România

La 14 octombrie, va sosi în țara noastră reprezentativa de box a Iranului. Pugiliștii iranieni vizitează pentru prima dată România. Ei vor întîlni la 16 octombrie, la București, reprezentativa de tineret a României. Revanșa acestei partide se va disputa două zile mai tîrziu, la Brașov.

BERLINUL OCCIDENTAL: GÎJU CALIFICAT PENTRU FINALE — POPA ÎNVINS

BERLINUL OCCIDENTAL, 10. — Pugilistul român Nicolae Giju (cat. pană) s-a calificat în finala turneului internațional de box din Berlinul Occidental, urmînd să se întîlnească cu kenyanul Moogwa. În semifinale, Giju a obținut o victorie clară la puncte (5—0) în fața japonezului Okamoto. **Boxerul român**, scrie corespondentul agenției SID Düsseldorf, a **entuziasmat asistența prin tehnica și eschivele sale, care l-au împiedicat pe agresivul Okamoto să puncteze.**

În finala categ. semimijlocie, Popa a fost învins de kenyanul Atan (decizie 2—3).

În limitele categ. cocoș, englezul Piner l-a învins la puncte pe Yadigar (Turcia).

Boxerii români vor evolua în Cuba

La Havana se va disputa, în a doua jumătate a lunii octombrie, un mare turneu internațional de box, la care vor participa sportivi din mai multe țări: U.R.S.S., Polonia, Ungaria, România, Bulgaria, Cuba și altele. Țara noastră va fi reprezentată de pugiliștii **Petre Ganea, Constantin Gruiescu, Pavel Nedelcea, Aurel Simion, Mihai Goanță** și **Ion Dinu**. Antrenorul echipei este maestrul **Cristian Panaitescu**.

PRIMA VICTORIE A SELECȚIONATEI EUROPEI DE TENIS DE MASĂ ÎN ÎNTRECERILE CU REPREZENTANȚII JAPONIEI

MARIA ALEXANDRU A CIȘTIGAT DOUĂ MECIURI ÎN CEA DE-A DOUA REUNIUNE DE LA NAGOYA

TOKIO, 10 (Agerpres). — Selecționata feminină de tenis de masă a Europei a obținut prima victorie în turneul ce-l întreprinde în Japonia. La Nagoya, în fața unei săli arhipline, jucătoarele europene au întrecut cu 3—2 reprezentativa Japoniei. Un aport însemnat la obținerea victoriei echipei europene l-a adus jucătoarea română Maria Alexandru, care a cîștigat două meciuri de simplu: cu Murakami 2—1 (21—17, 19—21, 21—12) și cu Yagi 2—0 (21—13, 21—17). Campioana vest-germană Buccholz a învins-o pe Hirota cu 2—1 și a pierdut cu 2—0 la Morisawa. Cuplul japonezelor Michihara — Yamaguchi a învins cu 2—0 perechea Alexandru — Buccholz.

Meciul masculin a revenit gazdelor cu 5—2. Iată rezultatele tehnice: Kono — Neale (Anglia) 2—1; Hasegawa — Stipancici (Iugoslavia) 2—0; Murakami — Jensen (R. F. a Germaniei) 2—0; Neale — Ardan 2—0; Ito — Jansen 2—0; Stipancici — Nishizaka 2—1; Hasegawa — Jansen 2—0.

MATULOVICI (Iugoslavia) URCĂ ÎN ZONALUL DE LA ATENA

ȘAHISTELE NOASTRE STOPATE, LA VESELINA MORAVE

ATENA, 10 (Agerpres). — După șase runde și disputarea partidelor întrerupte, în turneul zonal de șah de la Atena se menține lider cehoslovacul Jansa cu 4½ puncte, urmat de Florin Gheorghiu (România), Matulovici (Iugoslavia), Spiridonov (Bulgaria) — 4 p., Hort (Cehoslovacia), Olafsson (Islanda), Pedersen (Danemarca) — 3½ p. etc.

Marele maestru român Florin Gheorghiu a remizat partida întreruptă cu maghiarul Csom. Din cele trei partide întrerupte, iugoslavul Matulovici a cîștigat una, iar două le-a remizat.

★

În cea de-a 3-a rundă a turneului zonal feminin de șah de la Veselina-Morave, **Margareta Teodorescu a pierdut la Honfi (Ungaria), iar Suzana Makai a remizat cu Nowarra (R.D.G.). În clasament conduce olandeza Vreeken cu 2½ puncte.**

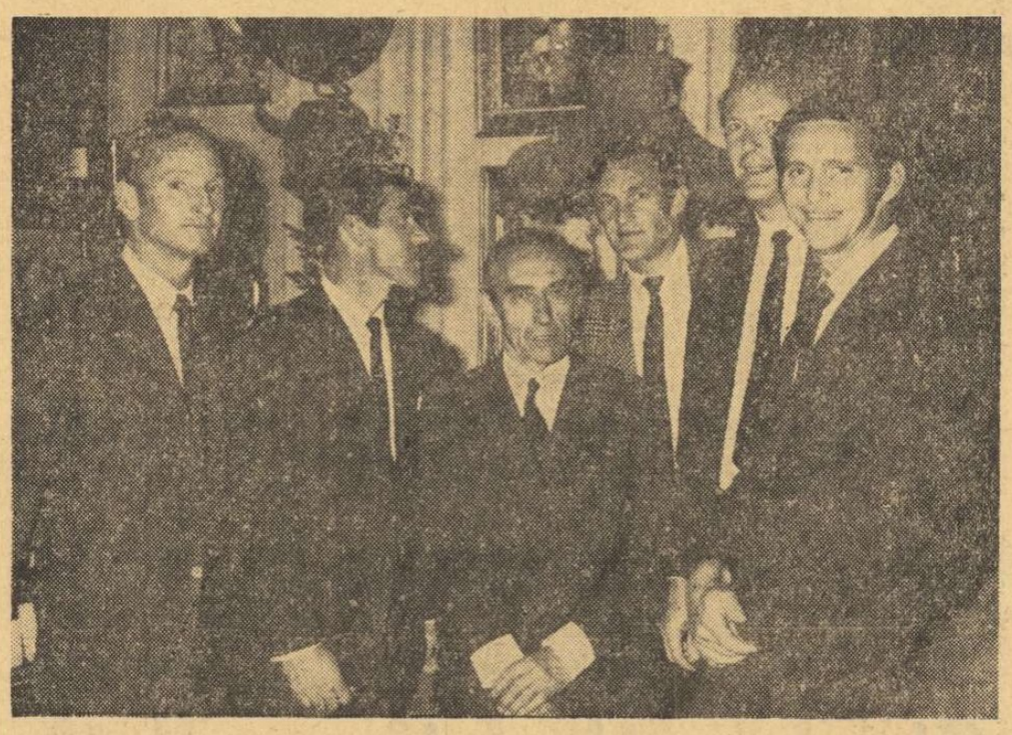

Iată reuniți, într-o adevărată constelație, tenismani intrați în legendă: de la stînga la dreapta, înaintea unui dineu comun, într-un restaurant din Paris, Rodney Laver, Kenneth Rosewall, Henri Cochet (unul din „mușchetarii" Franței de acum citeva decenii), Anthony Roche, Frederic Stolle și Roy Emerson.

Foto: A.F.P.

Iată-ne în pragul unei săptămîni competiționale pe care o domină autoritar zeul fotbal. Iar de data aceasta ultimele confruntări din preliminariile C. M. constituie capetele de afiș: Suedia — Franța (ultima șansă a fotbaliștilor francezi...), Luxemburg — Polonia (galop de sănătate pentru super-favoriți, sau... buturuga mică?), U.R.S.S. — Turcia, Spania — Finlanda și Grecia — Elveția. Cît despre partida România — Portugalia... Oricum, tirajele presei de specialitate au șanse să atingă un nivel pe care doar perioadele olimpice l-au mai înscris în palmares.

Faima de bună gazdă a marilor competiții pe care o are acum Mexicul nu e străină de acordarea dreptului de a organiza, în zilele ce urmează, campionatele mondiale de judo. Este aproape certă ocuparea în exclusivitate a locurilor pe podium de către sportivii din Japonia (oricum maeștri de necontestat ai genului), cu singuri concurenți redutabili în europeni, din ce în ce mai activi în ultimii ani. Se așteaptă cu interes, de altfel, în lumea iubitorilor judo-ului, evoluția elevilor școlii înființate la Utrecht de fenomenalul Anton Geesink.

Automobilismul se apropie și el de finele sezonului dar, cu excepția formulei 1, situația e încă departe de a fi clarificată. În calendarul formulei 2 figurează ultima probă. Marele Premiu al orașului Roma; în campionatul european este programat Raliul Spaniei, iar la Paris se va disputa cursa de 1 000 km a Orașului-lumină. În sfîrșit, mai este de menționat startul în „Turul Europei".

Un alt sport cu motor apărut și dispărut la noi într-un timp record, se va bucura, în Franța, de un număr imens de spectatori: motonautismul, a cărui cursă de 6 ore pe Sena poate oferi un spectacol extraordinar. În start este, de obicei, frumușel populat cu stele de prima mărime. Și chiar „soarele" Merckx mai poate fi, uneori, eclipsat... Așa este în sport! În orice caz, Turul Lombardiei și Traversarea Lausannei, care trebuie incluse în prezentul panoramic, prezintă un real interes în lumea ciclismului.

Cei mai de seamă călăreți ai lumii își continuă turneul, de data aceasta C.H.I.O. avînd loc la Harrisburg. Întrecerea unor D'Inzeo, Pessoa, Schockemölle și alții a dat naștere întotdeauna la magnifice spectacole, iar în ultima vreme nume noi și amazoane extrem de talentate au dat un spor nebănuit de atractivitate echitației. În schimb, pentru noi, prezența din ce în ce mai rară (ca să nu spunem absențele insistente...) din concursurile de mare anvergură sînt dureroase. Așa încît să se fi stins o tradiție frumoasă, așa încît să se fi așternut praful uitării peste obligația morală pe care o reprezintă performanțele realizate cîndva de români?

La Offenbach, partida de rugby R. F. a Germaniei — Olanda ne va putea furniza unele amănunte în legătură cu valoarea atinsă de vest-germani, primii adversari ai „XV"-lui reprezentativ românesc în această toamnă... fierbinte. Se pare, de altfel, că sportul cu balonul oval a prins serioase rădăcini în R. F. a Germaniei și că o eventuală promovare a reprezentativei în grupa finală a „Cupei Națiunilor — F.I.R.A." n-ar constitui o surpriză.

În lumea tenisului, turneele de amploare mai continuă cîtăva vreme în Statele Unite și în Europa, urmînd să ia calea țărilor calde sau în curs de încălzire, epicentrul mutîndu-se, succesiv, în America de Sud și Australia. În al șaselea continent se va da startul într-un nou ciclu de activitate a marilor rachete, printre care strălucește, incontestabil, Rod Laver, anul acesta la cel de al doilea „mare șlem" al său.

Mai figurează în agenda săptămînii întîlnirea echipelor masculine și feminine de gimnastică ale Ungariei și Franței, la Budapesta. Nu este vorba decît de o confruntare amicală, și nici locul ocupat de competitori și competitoare în ierarhia mondială nu e de rangul întîi.

G. RUSSU-ȘIRIANU

HANDBALIȘTII CLUJENI ÎN POLONIA

Echipa masculină de handbal Universitatea Cluj a susținut două meciuri în Polonia. La Tarnow, formația clujeană a pierdut cu 16—17 în fața unei selecționate locale, iar la Cracovia, Universitatea a învins formația A.Z.S. Cracovia cu 19—16 (10—8).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

sportul în lume

SECRETUL NOSTRU E GENIUL LUI PELE

(Urmare din pag. 1)

bil pentru brazilieni acest minor interes manifestat față de cuceritorii Lunii. Dar e demonstrativ pentru înflăcărarea lor față de fotbal.

— Atunci, orice tentativă de înțelegere a fotbalului brazilian trebuie să înceapă de la pasiune?

— *Pasiunea explică totul la noi. Calitățile fotbalului brazilian n-au căzut din cer. Ele au apărut aici, pe pămînt. Mai întîi, clima permite să se joace tot anul. Avem 8 000 de km de coastă, de plajă, unde copiii și tinerii, cu o minge oricît de proastă, se simt ca-n paradis. Dar, unde nu se joacă fotbal în Brazilia? Pe stradă, în curți, în școli etc. Și structura noastră etnică explică, în parte, calitatea fotbalului brazilian. Populația neagră are calități fizice excepționale. Străbunicii lui Pele au trăit, probabil, în junglă. Ca și cei ai lui Eusebio, sau Cassius Clay. De aici, de la acest contact tîrziu cu civilizația noastră moleșitoare, vin forța, viteza, îndemînarea, reflexele și intuiția lor. Iar marile performanțe ale sportului sînt clădite tocmai pe aceste calități. În rezumat, pasiunea populară, condițiile geografice și structura etnică compun trepiedul pe care se înalță fotbalul nostru.*

— Într-o convorbire pe care am avut-o recent cu domnul Boulogne, antrenorul echipei Franței, domnia sa ne spunea că excesul de tehnică vine în conflict cu dinamismul jucătorilor și era de părere că rafinamentul tehnic a generat fragilitatea fotbalului brazilian. Admiteți acest punct de vedere?

— *Domnul Boulogne ne judecă după eșecul de la ultimul campionat mondial. Cupa Mondială are un caracter eliminatoriu. E suficient ca echipa să aibă o zi proastă, și iată-te eliminat. Noi putem pierde Cupa „Jules Rimet" datorită unui meci-două mai slabe, dar păstrăm, mai departe, supremația în fotbal. În Brazilia există cel puțin 20 de echipe de mare clasă și un număr enorm de jucători excepționali. În ce țară se mai găsesc atîtea echipe și atîția jucători de valoare? Aș dori o competiție cu meciuri tur-retur între 20 de echipe braziliene și tot atîtea din orice altă țară. Sînt convins că nu ne-ar întrece nimeni. Fiindcă, la noi, toată lumea iubește fotbalul: unii să-l vadă, alții să-l joace. Cred că dl. Boulogne, pe care îl respect, a avut, de astă dată, o judecată superficială, trunchind realitatea.*

— În fond, de ce-ați fost învinși în Anglia, domnule Saldanha? Erați mai puțin puternici decît în 1958 și 1962? Arbitrajul?

— *Arbitrajul a fost o scuză pentru doi-trei conducători. Din 1953, cînd fotbalul nostru s-a fortificat, am avut și avem un potențial egal. Nu eram mai slabi decît în Suedia și Chile. Dar uitasem de modestie, ieșisem în afara realității. Echipa a plecat în Anglia nu ca să-și dispute Cupa, ci ca să o plimbe și să o aducă înapoi. A fost o stare generală de optimism exagerat, moleșitoare și derutantă. Cum se întîmplă și în viață. Ar mai fi de incriminat și faptul că în 3 jocuri au fost utilizați 21 de jucători. Ceea ce nu e bine. Feola, antrenorul de atunci, e un om foarte onest. Dar și pe el l-a tîrît atmosfera generală.*

— Ce vă cer brazilienii, domnule Saldanha, după insuccesul din 1966?

— *Victorie, sau nimic.*

— Nu v-a fost teamă să acceptați această responsabilitate?

— *Îmi place lupta, riscul. Toată viața noastră e un risc. Și, atunci, ce importanță mai are nuanța riscului?*

— Cunoașteți teoria cu fotbalul „realist", construită exclusiv pe ideea rezultatului. Cum o apreciați în corespondență cu legile și cu spiritul jocului?

— *Ați văzut meciul A.C. Milan — Estudiantes? A fost o ilustrare a fotbalului așa-zis realist. Dacă cineva ar fi furat mingea, cred că jucătorii nici n-ar fi observat acest amănunt și încăierarea lor ar fi continuat. La 30 de secunde se comitea un fault. De minge nu se interesa aproape nimeni. Dacă aș fi fost arbitru, aș fi oprit meciul. Se poate juca și așa, dar acesta nu e fotbal. Sau poate e fotbalul din evul mediu, despre care, însă, există prea puține mărturii. Ceea ce numesc unii fotbal modern, e un joc situat în afara legilor și spiritului adevăratului fotbal, care nu poate fi decît artistic. El n-are nimic comun nici cu spiritul competivității. E mai aproape de ideea homo homini lupus.*

— Tactica actuală, cu apărări betonate după modelul lui Herrera, poate fi declarată responsabilă pentru violența și brutalitatea care au început să domnească în fotbal?

— *Mai întîi, betonul nu este invenția lui Herrera, ci a elveților și a antrenorului austro-elvețian Rappan. Dar, elveții, mai modești, n-au revendicat paternitatea. Un om în plus în apărare era necesar. După mine, jucătorii se împart în trei categorii: cei mai talentați ajung înaintași, cei mai puțin înzestrați devin apărători, iar celor lipsiți de orice talent pentru fotbal, dar cărora le place mult să-l joace, nu le mai rămîne să se facă decît portari. Înaintașii au fost, întotdeauna, cei mai buni fotbaliști și, cum fotbalul e o artă, în el trebuie să învingă talentul. Dar, ce să facă apărătorii, mereu cu mai puține calități, în fața atacanților mai abili, capabili de improvizație și care, pe deasupra, mai au și mingea în posesia lor, deci dețin inițiativa? Nu le mai rămîne decît să lupte cu un om în plus. Fiindcă, trei apărători nu pot anihila, niciodată, trei atacanți și, mai ales, un fundaș nu se poate simți în siguranță în fața unui înaintaș. Dar, superioritatea numerică din apărare nu e capabilă, în sine, să ducă la denaturările pe care le cunoaștem. A trebuit să apară oameni care n-au nimic sfînt și nu-i interesează decît banii.*

— Ce atitudine preconizați față de adversari excepționali?

— *Un marcaj strict. Această măsură conține în ea respectul pe care-l datorăm fotbaliștilor de marcă. Un astfel de om, lăsat liber, va cîștiga întotdeauna meciul.*

— Respectul adversarului se rezumă doar la atît?

— *Se înțelege că nu. E nevoie și de o perfectă sportivitate față de el. Noi avem, în Brazilia, mulți fotbaliști neloiali față de adversari.*

— Cine credeți că sînt fotbaliștii cei mai loiali?

— *Anglo-saxonii. Joacă în forță, dar corect. În schimb, cei latini comit tot felul de acte nesportive. Pentru echipa Braziliei aș dori, mereu, adversari anglo-saxoni.*

— Cine ar putea salva spiritul jocului, atît de sacrificat în competițiile din ultimii ani?

— *Numai arbitrii. Regulamentul jocului este ireproșabil. Dar nu e respectat. Legea penalty-ului e perfectă. Dar, pentru aceeași infracțiune, arbitrii dictează sancțiuni diferite dacă abaterea s-a petrecut în careu, sau în afara acestuia. E o sursă serioasă de denaturări.*

— Ce atitudine adoptați, de regulă, față de jucători?

— *De frate mai vîrstnic. Rareori sînt dur cu ei. Pot să vă spun că mă respectă mult, iar disciplina echipei naționale este excelentă.*

— Sînteți convins că fotbaliștii dumneavoastră nu mai au starea de spirit care le-a subminat potențialul în 1966?

— *Sincer să fiu, nu știu. Au celebritate, cîștigă mult, sînt adorați și toate acestea pot scoate foarte ușor un om în afara realității. Toți sînt niște oameni simpli, foarte drăguți și supuși pînă ajung mari vedete. Apoi, optica li se schimbă și e mai greu să lucrezi cu ei. Am observat acest lucru și în cazul lui Pele, Tostao, Gerson, Edu, Carlos Alberto și, mai de mult, cînd eram antrenor la Botafogo, la Zagalo, Garrincha, Amarildo etc.*

— Cum lucrați cu ei?

— *Cît mai simplu. Simplitatea, ca atribut al claritații, trebuie să fie prima calitate a antrenamentului. Nu le cer decît lucruri pe care le pot înțelege și le pot rezolva.*

— N-am să vă pretind să deconspirați secrete. Unii antrenori susțin că există și așa ceva...

— *E o inepție. Nu există secrete. Secretul nostru e geniul lui Pele. Tatăl său — Natal și mama sa — Celeste, au avut doi copii: Pele și fratele său Zocca. Primul e formidabil, celălalt e un fotbalist submediocru. Cum a fost posibil acest lucru, este într-adevăr o taină, dar ea ține de misterul naturii. Iată singurul secret care accept că există în fotbal.*

— Voiam să vă întreb despre tactica viitoare a echipei Braziliei. Se spune că dumneavoastră, brazilienii, ați mai revoluționat strategia jocului cu acel 4—2—4. Veți surprinde cu ceva și la anul, în Mexic?

— *Noi, antrenorii brazilieni, n-am revoluționat niciodată tactica, ci jucătorii noștri au făcut acest lucru. Ei ne-au luat-o, întotdeauna, înainte. Cît despre 4—2—4, ca să îndepărtăm confuzia existentă, să știți că aparține italienilor. Ei îl schițau încă din 1938, cînd aveau linia de fundași Serrantoni, Foni, Rava, Locatelli și pe Andreolli, în fața lor, ca mijlocaș de protecție.*

— Totuși, ideile dumneavoastră trebuie să pornească de la niște repere. Care vor fi ele?

— *Jucătorii. Ei au talentul, ei joacă, ei își apropie tactica cea mai convenabilă. Să le indicăm cum să joace lui Pele și Tostao? Dar ei au niște intuiții și niște sclipiri incomparabil superioare ideilor noastre.*

— Cu acest punct de vedere dinamitați credința în antrenorii magi, care se așază deasupra jucătorilor.

— *Magul este o invenție ieftină și comercială. Aduceți cel mai bun antrenor la cea mai slabă echipă din România și luați de pe stradă un șofer de taxi și instalați-l la cea mai puternică echipă. Veți vedea că nu există miracole. Nu există decît miracolul Pele.*

— Se spune că pe fotbaliștii brazilieni i-ar deranja marcajul sever și jocul în forță, practicate în Europa. La anul veți fi imuni în fața acestor arme?

— *Nu știu. E dificil să depășim acest obstacol. Ar trebui să ne modificăm concepția noastră despre fotbal. Dar eu iubesc arta în general și, mai ales, această artă populară, cum am numit fotbalul, și n-am de gînd să modific fotbalul brazilian, deoarece îl îndrăgesc mult așa cum e. Nici de dragul unor victorii nu voi face acest lucru. Concepția noastră despre joc satisface, în cel mai înalt grad, poporul nostru.*

— De ce betonul europenilor nu a pătruns în Brazilia?

— *Dumneavoastră ce credeți?*

— Publicul n-ar fi acceptat, probabil, un joc cu puține goluri și nespectaculos.

— *Nu, ci fiindcă ne considerăm cei mai puternici. N-avem nevoie de armele celor slabi. Lor ce le-ar mai rămîne? Dacă noi ne apărăm și adversarul se apără, ce joc va mai fi acela? Fotbalul trebuie trăit și jucat în spirit ofensiv. Vrem, întotdeauna, să ne impunem jocul. Bineînțeles, dacă este posibil, dacă adversarul ne îngăduie așa ceva. Dar noi încercăm întotdeauna. Englezii au altă concepție, care le vine, dacă vreți, din istorie. Noi sîntem un popor tînăr. Existăm numai de 400 de ani. Avem nevoie să ne afirmăm și nu putem face acest lucru decît printr-un spirit ofensiv: în sport, în economie, în cultură. Nu am, desigur, în vedere războaiele. Jucăm fotbal de 40 de ani și ne-am apărat prestigiul atacînd. Putem pierde bătălii, dar nu vom pierde războiul. Chiar dacă vom fi învinși și în Mexic, nu vom renunța la concepția noastră.*

— Dar, în acești 40 de ani, tactica fotbalului nu s-a înnoit continuu, domnule Saldanha?

— *Nu-i adevărat. Nu există noutăți tactice de prin 1925, cînd Chapmann venea cu interul rătăcitor, iar Rappan cu lăcătul. Modificările fotbalului sînt de altă natură și se datoresc numai medicinii sportive și metodelor de pregătire fizică.*

— Ce căutați în Europa? De ce ați venit în România?

— *Împreună cu domnul Adolfo Milmann, vechiul meu amic și supervizorul echipei naționale, sîntem plecați să ne cunoaștem viitorii adversari. E foarte greu să joci împotriva unei echipe despre care nu știi nimic. Am văzut formațiile Angliei, Uniunii Sovietice, Ungariei, R.F. a Germaniei, Cehoslovaciei. Mîine vom cunoaște echipele Portugaliei și României. Am observat, de asemenea, naționala Uruguayului și pe cea din Peru.*

— Ce credeți despre șansele Braziliei, după ce ați cîntărit potențialul acestora?

— *Sînt optimist. Dar asta, poate, fiindcă optimismul este axul existenței mele.*

— Aveți vreo altă preocupare în afară de fotbal, domnule Saldanha?

— *Scriu literatură pentru copii, povești, desigur, un happy-end.*

TELEX-TELEX

După disputarea a trei regate din C.M. de yachting — clasa „Finn", la Hamilton (Insulele Bermude), pe primul loc în clasament a trecut concurentul suedez Thomas Lundquist.

Folosind stilul campionului olimpic Dick Fosbury, tînărul atlet sovietic Rustam Ahmetov a cîștigat titlul de campion unional la săritura în înălțime (juniori) cu rezultatul de 2,12 m. În proba de 100 m plat, doi atleți — Valeri Borzov și Aleksandr Korneliuk — au obținut timpul de 10,2.

Cu o rundă înainte de terminarea campionatului unional de șah, în fruntea clasamentului a trecut marele maestru Lev Polugaevski cu 13½ p (din 21 posibile).

Seria victoriilor cicliștilor țării gazdă, în turul Mexicului, a fost întreruptă în etapa a 6-a de polonezul Kowalski, care a sosit primul în orașul Zamora, după 150 km străbătuți în 3h 42:35. Tricoul galben este purtat, în continuare, de Jesus Sarabia (Mexic).

În campionatul unional de hochei pe gheață a fost înregistrată o mare surpriză: campioana U.R.S.S., formația Spartak Moscova, a pierdut cu scorul de 2—5 în fața echipei S.K.A. Leningrad.

„Cupa Finlandei" la fotbal a revenit echipei Haka din Valkeakoski, care a întrecut, în finală, cu scorul de 2—0 (1—0) formația Tapion Helsinki.

Continuîndu-și turneul în Europa, selecționata de hochei pe iarbă a Pakistanului (campioană olimpică la Ciudad de Mexico), a jucat la Lisabona cu reprezentativa Portugaliei. Oaspeții au obținut o victorie la scor: 6—0 (2—0).

La Sosnowiec (Polonia) s-a disputat întîlnirea de hochei pe gheață dintre formația locală Zagłębie și selecționata de tineret a Ungariei. Victoria a revenit hocheiștilor maghiari cu scorul de 7—2.

În cadrul campionatului unional de fotbal, Dinamo Kiev a întrecut, pe teren propriu, cu 1—0, pe Șahtior Donețk, iar Torpedo Kutaisi a pierdut în deplasare, cu 0—1, în fața echipei Cernomoreț Odesa.

Echipa italiană feminină de baschet Recoaro Vicenza, care întreprinde, în prezent, un turneu în Polonia, a jucat la Varșovia cu formația „Polonia". Gazdele au terminat învingătoare cu 48—43 (22—27).

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368